

ስለዚህም ልቤ ተንቀጠቀጠ፤ ከስፍራውም ተንቀሳቀሰ።

2 ፤ የድምፁን መትመም ስሙ፤ ከአፉም የሚወጣውን ጉርምርምታ አድምጡ።

3 ፤ እርሱን ወደ ሰማያት ሁሉ ታች፤ ብርሃኑንም ወደ ምድር ዳርቻ ይሰድዳል።

4 ፤ በስተ ኋላው ድምፅ ይጮኻል፤ በግርማውም ድምፅ ያንጐደጐዳል፤ ድምፁም በተሰማ ጊዜ መብረቁን አይከለክልም።

5 ፤ እግዚአብሔር በድምፁ ድንቅኛ ያንጐደጐዳል፤ እኛም የማናስተውለውን ታላቅ ነገር ያደርጋል።

6 ፤ በረዶውንና ውሽንፍኑን ብርቱንም ዝናብ። በምድር ላይ ውደቁ ይላል።

7 ፤ ሰው ሁሉ ሥራውን ያውቅ ዘንድ የሰውን ሁሉ እጅ ያትማል።

8 ፤ አውሬዎቹም ወደ ጫካው ይገባሉ፤ በዋሾቻቸውም ይቀመጣሉ።

9 ፤ ከተሰወረ ማደሪያውም ዐውሎ ነፋስ፤ ከሰሜንም ብርድ ይወጣል።

10 ፤ ከእግዚአብሔር እስትንፋስ ውርጭ ተሰጥቶአል፤ የውኆችም ስፋት ይጠብባል።

11 ፤ የውኃውንም ሙላት በደመና ላይ ይጮናል፤ የብርሃኑንም ደመና ይበታትናል፤

12 ፤

13 ፤ ለተግሣጽ ወይም ለምድሩ ወይም ለምሕረት ቢሆን፤ ሰው በሚኖርበት ዓለም ላይ ያዘዘውን ሁሉ ያደርግ ዘንድ ፈቃዱ ወደ መራቸው ይዞራል።

14 ፤ ኢዮብ ሆይ፤ ይህን ስማ፤ ቁም፤ የእግዚአብሔርንም ተአምራት አስብ።

15 ፤ በውኑ እግዚአብሔር እንዴት እንደሚያዝዝቸው፤ የደመናውንም ብርሃን እንዴት እንደሚያበራ አውቀሃልን?

16 ፤ ወይስ የደመናውን ሚዛን፤ ወይስ በእውቀት ፍጹም የሆነውን ተአምራት አውቀሃልን?

17 ፤ በደቡብ ነፋስ ምድር ጸጥ ባለች ጊዜ፤ ልብስህ የሞቀች አንተ ሆይ፤

18 ፤ እንደ ቀለጠ መስተዋት ብርቱ የሆኑትን ሰማያት ከእርሱ ጋር ልትዘረጋ ትችላለህን?

19 ፤ እኛ ከጨለማ የተነሣ በሥርዓት መናገር አንችልምና የምንለውን አስታውቀን።

20 ፤ ማንም በእርሱ ላይ ቢናገር ፈጽሞ ይዋጣልና እኔ እናገር ዘንድ ብወድድ ሰው ይነግረዋልን?

21 ፤ አሁንም ነፋስ አልፎ ካጠራቸው በኋላ፤ ሰው በሰማያት የሚበራውን ብርሃን ሊመለከት አይችልም።

22 ፤ ከሰሜን ወርቅ የሚመስል ጌጠኛ ብርሃን ይወጣል፤ በእግዚአብሔር ዘንድ የሚያስፈራ ግርማ አለ።

23 ፤ ሁሉን የሚችል አምላክን እናገኝ ዘንድ አንችልም፤ በኃይል ታላቅ ነው፤ በፍርድና በጽድቅም አያስጨንቅም።

24 ፤ ስለዚህ ሰዎች ይፈሩታል፤ በልባቸውም ጠቢባን የሆኑትን ሁሉ አይመለከትም።